

Sekretariatet

ADVOKAT
SAMFUNDET

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 8. maj 2013
SAGSNR.: 2011 - 3201
ID NR.: 235659

Indlæg til eksperthøring i Folketingets skatteudvalg den 8. maj 2013

Indlægget er disponeret i overensstemmelse med Skatteudvalgets anvisning, det vil sige at jeg først kommenterer sagsbehandlingstid og kvalitet efter de gældende regler, herefter L 212 og baggrunden herfor og til sidst spørgsmålet om omkostningsgodtgørelse.

1. Sagsbehandlingstid og kvalitet i afgørelserne

Der er efter de nuværende regler – med en undtagelse - ikke væsentlige problemer med sagsbehandlingstiden. Generelt er det vores opfattelse, at vi hellere vil have rigtige langsomme afgørelser end forkerte hurtige afgørelser. Undtagelsen er, at sagsbehandlingstiden er alt for høj i sager om vurderingsloven, hvilket især skyldes 7000 sager om grundforbedringer. Der er endvidere et problem, at der ændres 78 % af vurderingsankenævnets afgørelser i Landsskatteretten, hvilket også primært er sager om grundforbedringer. Reglerne om grundforbedringer er ophævet, og det man alene burde gøre lige nu var at tilføje dette område nogen flere ressourcer indtil denne pukkel er overstået. Disse forhold kan således ikke begrunde en væsentlig ændring af klagestrukturen. For så vidt angår urigtige afgørelser er der problemet med vurderingssagerne, men derudover er der - som jeg vil komme ind på til sidst – det problem, at selskaber ikke får omkostningsgodtgørelse, hvilket kan medføre, at urigtige afgørelser i skatte- og momssager ikke bliver påklaget eller indbragt for domstolene.

2. Grundlag for at ændre klagestrukturen – manglende udvalgsarbejde

Generelt er der ikke påvist noget væsentligt behov for at ændre klagestrukturen, og det er efter vores opfattelse meget uhensigtsmæssigt at iværksætte en så stor ændring uden en grundig analyse og inddragelse af erfaringer fra andre lande. Skatteministeriet har vedrørende dette punkt i sit høringsnotat henvist til, at organisationerne forudgående er blevet inviteret til to møder, hvilket er korrekt. Vi er glade for, at vi blev inviteret til disse møder, men disse møder kan ikke gøre det ud for et grundigt udvalgsarbejde. Et af vores hovedstandpunkter er, at vi skal begynde forfra og få nedsat et udvalg, der kan analysere behovene for en ændring og måske også vente på, at bunken med grundforbedringsager er lavet. Vi kan ikke se nogen

grund til, at der i al hast vedtages noget, der ikke er behov for og så analysere det i 2017, som lovforslaget lægger op til. Vi har med glæde konstateret, at Landsskatteretten og Foreningen af Danske Skatteankenævne har tilsluttet sig ønsket om dette udvalgsarbejde.

3. L 212

For så vidt angår lovforslag L 212 om ændret klagestruktur, er der sket væsentlige ændringer siden de udkast vi modtog til høring og vi er meget glade for, at der er blevet lyttet til høringssvarene, således at borgerne nu kan vælge at få deres sager behandlet af Landsskatteretten fremfor vurderingsankenævne og skatteankenævne. Det er en væsentlig forbedring. Konkret foreslår vi, at fristen på 14 dage for at vælge landsskatteret skal være 4 uger, således at borgerne kan få mulighed for at drøfte valget af ankeinstans med deres rådgivere, ligesom der burde være mulighed for, at man direkte i klagen kunne anføre, at sagen under alle omstændigheder ønskedes behandlet i Landsskatteretten. Endelig er det ulogisk at borgerne ikke kan vælge at få landsskatteretten til at behandle sager, der er visiteret til skatteankeforvaltningen.

Det er ligesom i de oprindelige udkast fortsat problematisk, at ankenævnene kan blive sidste administrative klageinstans, således, at gældende ret kan blive skabt ved afgørelser fra en række sideordnede instanser fremfor fra én central instans; Landsskatteretten. Modellen med frit valg mellem ankenævne og landsskatteret kunne opnås meget nemmere end ved lovforslaget, nemlig ved at beholde de nuværende instanser og deres sekretariater og undlade at oprette en ny og helt tredje instans skatteankeforvaltningen. Det kan ikke siges at være en forenkling og modernisering at oprette en yderligere instans. Man kunne således bibeholde den nuværende struktur ved en frit valg ordning, dog med en styrkelse af vurderingsområdet.

Landsskatteretten er en velfungerende instans, der nyder høj grad af tillid blandt borgerne og rådgivere, hvilket skyldes rettens uafhængighed og den kultur, der er opbygget og som blandet andet er den tidligere præsidents fortjeneste. Vi ser derfor med bekymring på, at man vil bryde denne struktur op uden, at der er nogen sikkerhed for, at der herved ikke sker et væsentligt kultur- og retssikkerhedstab. I de sidste mange år har store dele af skatteforvaltningen ikke fungeret godt og f.eks. den manglende tvangsinddrivelse har været meget kritiseret, men Landsskatteretten har været velfungerende. Det er derfor noget paradoksalt, at man ved forslaget netop ændrer ved denne velfungerende del. Vores anbefaling er således, at man skal lade være med at ændre Landsskatteretten og denne organisations forhold og sekretariat.

Da der med forslaget afskæres en klageinstans, må det antages, at nogle sager, der tidligere ville blive påklaget til en yderligere instans, nu vil blive indbragt for domstolene. Dette vil medføre yderligere udgifter blandt andet til statens advokat, ligesom der er udgifter knyttet til den nye instans skatteankeforvaltningen som man ønsker oprettet. Man kan derfor nok godt tillade sig at stille spørgsmål ved, om der overhovedet er besparelser ved forslaget, der kan begrunde dets vedtagelse.

4. Omkostningsgodtgørelse

Som anført i Advokatrådets retssikkerhedsredegørelse på skatteområdet fra 2011, der tidligere er behandlet i Folketingets skatteudvalg, er ydelse af omkostningsgodtgørelse til udgifter til sagkyndig bistand i skattesager et væsentligt bidrag til borgernes retssikkerhed. I forbindelse med skattereformen for 2009 blev reglerne om omkostningsgodtgørelse for juridiske personer ophævet efter vores opfattelse ved en fejl. Der blev blandt andet henvist til, at der skulle være tale om et misbrug af reglerne, men et sådan misbrug blev ikke dokumenteret eller sandsynliggjort. Ved lovændringen fik juridiske personer i stedet for omkostningsgodtgørelse et skattemæssigt fradrag for rådgiverudgifterne. Dette gælder også selvom de pågældende ikke kan udnytte et fradrag. Den manglende omkostningsgodtgørelse gælder i alle sager, herunder sager som Skatteministeriet indbringer for domstolene, syn og skønssager og for sager som selskaberne vinder, således at selskaberne har nettoudgifter ved at føre de pågældende sager. Dette er ikke rimeligt. Praksis har også udviklet sig mindre forståeligt, idet skattefri andelsboligforeninger får omkostningsgodtgørelse, fordi de ikke kan udnytte et skattemæssigt fradrag, mens almennyttige idrætsforeninger som DBU ikke gør det, selv om de heller ikke kan udnytte et skattemæssigt fradrag. DBU har således selv afholdt alle udgifter til at få medhold i en sag om, at foreningen var udelukkende almennyttig og derfor selvangivelses- og skattefri.

Omkostningsgodtgørelsen til juridiske personer bør således genindføres i sin helhed.

*****

København, den 8. maj 2013

Poul Bostrup

Formand for Advokatrådets Skatteudvalg